

Regionalne czułe miejsca

EDD

EUROPEJSKIE DNI DZIEDZICTWA

Empatyczny warsztat plenerowy

Koncepcja warsztatu „**Od empatii do współdziałania. Jak budować międzypokoleniową wspólnotę miejsca**” oparta jest na dwóch spacerach kulturowo-edukacyjnych z elementami animacji kulturalnej. Zaprezentują one uczestnikom dwa modele pracy stosowane przez Federację FOSA, które pozwalają odkrywać nieoczywiste elementy lokalnego dziedzictwa i wykorzystywać je do budowania międzypokoleniowych działań edukacyjnych. Empatia będzie tu rozumiana jako uważność na miejsce, jego historię oraz różnorodne doświadczenia i wspomnienia mieszkańców.

Spacer A

Śladami zabytkowych drzwi Olsztyna

Prowadzony zostanie przez Krystynę Janusz – artystkę fotografkę i nauczycielkę oraz Michała Kupisza – animatora kultury, filmowca, działacza Federacji FOSA – przybliży uczestnikom zabytkową stolarkę drzwiową olsztyńskiej starówki. Drzwi staną się punktem wyjścia do rozmowy o detalach architektury, które łatwo przeoczyć, a które współtworzą tożsamość miasta. Uczestnicy poznają model pracy oparty na sekwencji: dostrzeganie – dokumentowanie – udostępnianie. Wykonane fotografie mogą stać się podstawą bibliotecznej wystawy, społecznego archiwum, mapy lokalnych detali albo międzypokoleniowego projektu zbierania historii budynków i ich mieszkańców.

Spacer B

Park, który opowiada. Śladami rzeźb i pamięci Podzamcza

Poprowadzi Maja Barczuk-Kalisz, animatorka kultury, artystka i działaczka społeczna związana z regionem oraz Anna Kryczka-Zimowska – socjolożka, coach, animatorka społeczno-kulturalna. Opowieści o wybranych rzeźbach, m.in. Łynie, Symfonii ptaków, Dziecku na rybie oraz głazie Seweryna Pieniężnego, połączone zostaną z anegdotami dotyczącymi ich twórców i historii parku. Uczestnicy otrzymają szkicowniki, w których będą mogli zapisywać własne wrażenia, skojarzenia oraz szkicować dostrzeżone detale. Spacer pokaże model pracy: obserwacja – interpretacja – współtworzenie opowieści o miejscu. Na zakończenie powstanie wspólna, plenerowa kompozycja ze szkiców i zapisanych impresji.

Oba spacerory mają pokazać, że biblioteka może być nie tylko miejscem przechowywania wiedzy na temat regionu, lecz także inicjatorem żywego spotkania mieszkańców z lokalnym dziedzictwem. Zaprezentowane metody można przenieść do każdej miejscowości, zapraszając mieszkańców w każdym wieku do wspólnego odkrywania, dokumentowania czy też opowiadania o miejscach wymagających zauważenia, ochrony i troski.